arseno 🛣 As. Ĥemia elemento. Solida metaloido de ferogriza koloro.

arsenalo Z. 1 Armilprovizejo. 2 Armilaro: la bandito kunportis kun si tutan ~on.

*Arseniko. 1 Ŝtalgriza solida metaloido, kies komponaĵoj estas tre venenaj. 2 lu el la venenaj komponaĵoj de ~o.

arŝino Z Δ . Rusa mezuro de longeco (= 0,71 metro).

*Arto. 1 Praktika apliko de la scioj k reguloj akiritaj per studo : medicino, diplomalio, pedagogio, konstruado estas ~oj ; laŭ ĉiuj leĝoj de la ~o Z ; vivon travivi estas ~o malfacila Z; al la fiŝo ne instruu nag~on 2. 2 Prezentado de impresoj, sentoj, ideoj laŭ subjektiva originala percepto; belarto : arkitekluro, penir~o, skulpt~o, muziko, poezio estas ~oj; la ~o estas imito, sed ne simpla kopio de la naturo. 3 Kreado de la homa faro kontraste al la kreado de la naturo : liu haveno estas kreita de naturo k aranĝila de ~o. ~a. 1 Koncernanta ~on 1. 2 Konforma al la reguloj de la beleco, ~oplena, ~ista, ~isma. 3 Farita per homa ~o, sed ne kreita de la naturo : ĉe la ∼a lumo; ~e daŭrigata juneco; ~a lingoo. ~ajo. 1 Io farita laŭ la reguloj de iu ∼o. 2 Bel∼a verko. 3 ∼efaritaĵo : ~afa hararo. KD ARTIFIKO. ~lsmo. Delikata sento pri la beleco. ~lsto. Tiu, kiu praktikas bel~on. ~efarita. ~a 2. Bei~o. Ciu el la ~oj, kiuj celas la belecon : arkitekturo, beletro, muziko, «kulptado, pentr~o...

artemizio Z . Aroma amara planto, g. de kompozitoj (arlemisia).

Arterio. 1 Tubeto, kiu kondukas la sangon el la koro ĝis ĉiuj partoj de la korpo. 2 (f) Trafikvojo.

arteza z. Karakterizas puton profunde boritan, el kiu akvo elsprucas per si mem: per ~aj putoj oni kreis en Algerio multajn oazojn.

*Artisiko. 1 Arte lerta sarmaniero. o de jonglisio. Kp akrobatajo. 2 Arte lerta kombinaĵo: ~o de advokato. Kp akrobatajo: ~o de alvokato. Kp interisto. 3 Trompa ruzaĵo: ~o de pikomercisto. Kp interisto. ~i (tr). ~e fari. Sen~a. Sincera, lojala, honesta.

*Artiko. 1 Organa ĉarniro, kuniganta du partojn de la korpo, tiel ke ambaŭ

povas movigi : pied~o, verlebra ~o.

2 Mekanika kunligo de du pecoj, kiuj
povas movigi ĉirkaŭ la punkto de kunligo. ~(lg)1 (tr). 1 Kunligi per ~o.

2 (Fon) Movi la buŝorganojn por nete
aŭdigi sonon : ~igita parolo (kiu estas
disigebla en diferencajn precizajn silabojn). ~lga punkto. Loko en la buŝo, kie
sono estas ~igita. Kp pozicio.

artikio £. Speco de varo.

*Artikolo. 1 (G). Vorteto uzata antaŭ substantivo por ĝin determini: la difinita ~o en esp-o estas LA. 2 Aparte pritraktata temo en gazeto, revuo, vortaro, enciklopedio. 3 Ĉiu aparta speco de komercaĵoj, varspeco. Kp artiklo.

artikuloj 📆. Nomo de branĉo enhavanta la bestojn, kies korpo konsistas el ringoformaj artikitaj pecoj.

Artilerio. 1 Ĉiuspeca kanonaro servanta por la milito: armeo abunde provizita per ~0. 2 Speciala parto de la militistaro, kiu uzas k servas la kanonojn: baterio, regimento de ~0. ~ano; ~isto. ~a soldato.

*Artiŝoko . Legoma veg. el fani. kompozitoj (cynara scolymus).

*Artrito . Inflamo de la artikoj.

Kp podagro, reŭmatismo.

artritismo . Artritema temperamento.

*Aso. Ludkarto kun nur unu punkto.
asafetido z . Malbonodora rezino
uzata kiel nerva kuracilo.

asbesto z x. Fibreca mineralo, teksebla, nebruligebla.

*Asekuri (tr). 1 Fari kontrakton por kompensi per mono okazeblajn riskojn:
~i domon kontraŭ incendio; sin ~i kontraŭ akcidentoj, morto; ~i sian vivon. 2 (f) Protekti, sekurigi kontraŭ io: lia sorto estas de nun ~ita; laboro ~as kontraŭ mizero. Kp Certici, Gardi, sendanĝerigi, ŝirmi, subteni. ~(ad)o. Ago ~i. ~o. Kontrakto por ~i. ~a. ~a kompanio, agento, kontrakto. ~isto. Tiu, kiu sin okupas pri ~oj.

asepso Z . Procedo per kiu oni evitas en kirurgio la alporton de infektantaj ĝermoj. ~a. 1 Bazita sur ~o: ~a metodo. 2 Libera de mikroboj: ~a instrumento, vundo. ~i (tr) Uzi ~on.